

కాసులపేరు

బాబూరావుగారి యిద్దరు ఆడపిల్లల్లోనూ లోలి పెద్దది; చదువైనది. ఇంటిపనుల్లో ఆమె తల్లికి యొక్కవ సాయ పడుతూ వుండేది. పెళ్లి అయితే యీ పిల్ల సంసారాన్ని చక్కగా దిద్దుకోగలదనుకునే వారు అందరు. ఇద్దరికీ యేదో తగుమాత్రం చదువు చెప్పించారు. లత అప్పజే యీజే తింది. సంబంధాలు వస్తున్నవి, పోతున్నవి కాని యింకా యేదీ నిశ్చయం కాలేదు.

బాబూరావు యిదివరలో వర్తకంలో అందవెనీ చెయ్యి. కాని నాలుకేళ్ళ క్రితం అనుకోకుండా వేగుశనక వరకొక్క గానే వ్యాపారంలో చితికిపోయాడు. ఇప్పుడు వాస్తవంగా డబ్బుకు యిబ్బంది గానే వుంది. కాని, సంవారంలో యేదీ లేకుండా వుంటుంది? అలాగే డబ్బు తీసుని యెంతకాలం ఆడపిల్లకి పెళ్లి చెయ్యమిండా యింట్లో వుంచుతామి? తిండి పూరుకుండా ఇగురూ పొరుగుూ పూనుకోలిస్తారా? ఒక రోజున వొంటవొగా కూర్చున్న బాబూ రావును మంగమ్మ ప్రశ్నించింది.

“నునుండీ! పెద్దదీని పిల్లని యింకా యెంతకాలం ఉంచుతారమ్మా పెళ్లి చెయ్య క్కుండా? అని పొగుగు లక్ష్మమ్మగారు అడి గింది. బోజూ యీ బాధ పడలేకండా వున్నాను.”

“ఆమెకేం పట్టేంది మన యింటిపంకటి?”
 “అయ్యో! ఇగురు పొరుగుకే పట్టుకుంది. కాస్త లోపం కనిపిస్తే గుమ్మబట్టుకుం టారు. అందుకే, మన అన్నం మనం తింటున్నా ఇగురూ పొరుక్కే వదిలాలన్నాగు. మొన్న పిల్లని మాచి నల్లవ కాళ్ళేమన్నా గు?”

సంగీత ప్రాశస్త్యము

ఠంఠీ సంగీత శిక్షణోలయములు, ఊరూరా స్థాపించబడగలవని, ఇప్పుడుగల ఈ లోటు త్వరలోనేపోయి, అందరి అంగుబాటు లోకీ ఈ సంగీతవిద్య వచ్చి, ప్రజలలో సంగీతకళకు తగిన మన్నన, అభివృద్ధి, లభించగలవని ఆశిస్తున్నాను. సంగీత శిక్షణ పొందియున్న ప్రతివారూ తమ గానవిద్యను తీరికసమయాల్లో, బాలబాలికలకు అందజే యుటకు ముందుకు రావలెను. సంగీతం సమాజ జీవితానికి చక్కని వికాసము చేకూర్చగలదు. ★

మాఘ మాసానికి తూగలేమని కబురు చేశారు. కాని, కట్నం రెండుపేలు ఇస్తేనే గాని వారికి యిద్దం లేదని యితరత్రా వినడం.

“అయితే నిజదనాలు సంబంధమే బాగుందనుకుంటాను. మనం యిస్తామన్న నూబపదహారకే ఒప్పకుంటామన్నార గదూ? అదిగాక మనం అడుక్కుండానే ఇరకొకటాల బంగారం పెడ్రామన్నార.”

“కాని కుత్తవాడు యొక్కవగా చగు వుకోలేదని మాట్లాడు.”

“సరే. బిచ్చులు యమ్మలు చదివితే పేలుకొవాలంటారు. మన మెక్కణ్ణించి తేస్తాం?”

అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

కె. జి. మూర్తి

అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

“నీ యింకం. ఆ సంబంధం నెటిలు చెయ్యమంటే చేశాను.”

“చెయ్యండి. మిట్టానుకూడా ఆట్టే పెన్నానుకూడు. ఈమిట్టానుకూడు వుంటుంది”

“ఇది వాస్తవికంగానేనా యీ సంబంధం తెచ్చింది. మొన్న రే వెనానికి కబురు వచ్చింది.”

2

పెళ్ళి పురుషుణ్ణం గా జరిగిపోయింది. ఆడ బగుడు కట్నం దగ్గర మాత్రం చిన్న పేచీ వచ్చింది. అటు పేదమనుష్యులూ యిటు పెద్ద మనుష్యులూ కనిపి తగిన తీర్పును. వాతిక రూపానుభవం ఆటంకం పెట్టింది. దింతో ఆవిడే ఆక్కరకు అన్వయం వహించింది. పెద్దపిల్ల కంటికి బుచ్చులో బుచ్చు కలిసిపో తుందిని నలహో యిచ్చింది. పిల్లలపు వాళ్ళు తూగలేని స్థితిలో వున్నా వారికి ఆ ఆలో చన బాగా నేర్పండి. సరే అంటే సరే అను కుని కార్యంకూడా చేసేవారు. కాపరానికే రిల్లని తీసుకువచ్చిమని తెలియజేవారు వారు. మంగమ్మ వస్తేమీగా ఒప్పకోలేదు. అభిం ధింఠం తెలియనిదాన్ని అప్పజే సంపు తానా అంది. బాబూ రావుకిమాత్రం ఆమె భోవణి ఆట్టే నచ్చలేదు. ముద్దు వచ్చి నప్పజే చంకకు యొక్కాలన్న పద్ధతిలో మనిషి అనలు ఆయన. భార్యను యెట్లాగో ఒప్పించారు. వాళ్ళి కరదాను మనం కాదన రావని భార్యను బోధించారు. నెలనో జాలో మళ్ళీ కూసుర్ని అల్లుణ్ణి తీసుకువచ్చి

నెలకొక్క వుండుకుండాం అన్నాడు. మంగమ్మ వూరుకుంది. లతని కూడా పలకరించి మానే తల్లినివిడిచి వెళ్ళాలని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టిందికాని ఉండిపోతాను అని మాత్రం అనలేదు. సరేనని లతో చెల్లెలు వుప్పునికూడా తోడుగా పంపించడానికి మంగమ్మ ఒప్పకుంది.

లత అత్రవారింట్లో తలలో నాలుకలా మెలుగుతోంది. భర్తకు చదువు యొక్కవ లేకపోయినా భార్య అంటే అభిమానం వున్నదని ఆమెకు నమ్మకం కలిగింది. రాఘవరావుకూడా భార్యమీద మొదటి నుంచీ మంచి అభిప్రాయమే యేర్పడింది. తాను మనస్సులో అనుకున్నది ఆమెకు యెట్లా తెలిసేదో వెంటనే అట్లా జరిపేది. అట్టింటి కోడలు కాబట్టి కొంత అదుపు ఆజ్ఞల్లో ఉండవలసి వచ్చినా అందు కేమీ మనస్సులో నొచ్చుకున్నట్లు కనపడేది కాదు లత. అందుకు అత్తకోడళ్ళలోకూడా సఖ్యతే కనుపిస్తావుండేనీ యిగురు పొరుగు వారికి. అసలు యీ రమణమ్మదగ్గర ఆ కోడలు యెలా వుంటుందో అనుకునే వారు అందరూను. కాని యింట్లో మాట బైటికి రాకుండా సంచరిస్తోంది లత. “మానుంచి కోడల్ని తెచ్చావు రమణమ్మా!” అనడం మొదలుపెట్టారు అమ్మ లక్కలంతా. లతకు మానుగాంటే భక్తి. మానుగారికి కోడలంట్టే అభిమానం.

మామూ మామూ వుండగానే రెండు నెలలు తిరిగివచ్చాయి. ఈలోగా రెండు వుత్తీరాలు వచ్చాయి బాబూరావు గారివద్ద నుంచి. అమ్మాయిని యొప్పడూ వదలివుండ లేదని తల్లి అంటోందని, కూసుర్ని అల్లు డిని ఒకనూరు పంపవలసిందని, లేకపోతే తానే బయలుదేరి రావలసివస్తుందని ఆయన వ్రాశాడు వియ్యంకుడికి. జనాబు రాకపోతే రెండో వుత్తీరం రాఘవ రావుకే వ్రాశాడు. కాని రమణమ్మకుమాత్రం యీ పద్ధతి నచ్చ లేదు. ఆయన యింటికి పెద్ద వుండగా అబ్బాయికి వ్రాయడమేమిటో అని ఆమె ఆభిప్రాయం.

ఈసారికూడా జనాబు లేకపోయేసరికి లత తండ్రి బయలుదేరివచ్చాడు. ఇక యేమనడానికి వీలు లేక పిల్లని అలాగే పంపిస్తామని రమణమ్మ. కాని “పిల్లవాడు మాత్రం యిప్పుడు రావడానికి వీలులేదు, కోతల సమయం” అని అను పెట్టింది. ఎంత బ్రతిమాలినా లాభంలేకపోయింది. రాఘవ రావు తల్లిమాట కాదనలేదు, బాబూరావు తన పిల్లల్నిద్దరినీ వెంటబెట్టుకుని బయటే రాడు.

4

లత యింట్లో కాలపెట్టగానే మంగమ్మ

★ కాసుల పేరు ★

తీసుకువచ్చాడు" - అన్నది లత రూణమ్మ మొగం ఒక్కచూరుగా గూరిపోయింది తర్వాత రూణమ్మ యీమాట మెల్లగా భర్తకు అందించింది కాని, "ఏమో - నాతో వాళ్ళేమీ చెప్పలేను" - అన్నాడు రాఘవరావు

ఆరోజుంచి అందరూ అదోమాదిరిగా ప్రవర్తిస్తున్నట్లు తోచింది లతకు ఆ అమా యకురాలి హృదయంగా అలజడి కలుగు తోంది. బిల్లికూడా యిదివరకు మాదిరిగా మార్గాడెవ్వరినీ ఆమెకు తోచింది ఇంట్లో యెవరు మాదిగా కన్నులున్నవంటూనే వున్నాడు ఏమీ చెయ్యాలో లతకు కోవ లేదు, అప్పుడూ వో మాటకూడా అంది నూమగారుకూడా, "ఏమమ్మా! నేను యెన్ని వుత్తెరాలు వ్రాసినా జవాబులేకు? నువ్వైవా వో వుత్తెరం వ్రాయ మీ నాన్నకు కాసుల పేరు వెంటనే పంపించుని. చిన్నం బంగారం కొరం యీ రోజుల్లో" - అన్నాడు.

"అలాగే మామగూర్లో" అన్నది లత ఆరోజే వో చెప్పి ఉత్తరం వ్రాసింది నాన్నకు, త్వరలో యెలాగైనా కాసుల పేరు పంపించుని

నెల రోజులైనా నాన్నదగ్గరనుంచి ఉత్తరం రాలేదు లతకు యేమీ పాలు బావవం లేగు మాట్లాడుతూ మాట్లాడు తూనే "ఇంకేముంది మింకోచే వుంటాడు" అంది రూణమ్మ లత కేమీ అగ్గం కాశగు

ఆట నెప్పితే నూమగారు యేగో గొణు కుట్టుంటూనే వుంటాడు రాఘవరావు ప్రతి దానికీ యేదో చిరాకు పడ్డానే వుంటాడు విడిగా నున్నప్పుడైనా కులాసాగా మాట్లా డడం ఆయన మర్చిపోయినట్లే ఆమెకు తోచింది ఒక రోజున మాత్రం "నువ్వు కూడా నన్ను మోసం చేశావు బయల్పేరే టప్పుడు కాసులపేరు కేవలంలదని నాకో చెప్పవద్దా!" - అన్నాడు.

"నాలుగు రోజుల్లో పట్టుకు వస్తా నన్నాడు నాన్న", అన్నది లత "నాలుగు రోజులు కాదు ఏవత్పరం గడిచిపోయింది ఏదీ?"

ఏమీ జవాబు చెప్పాలో లతకు తోచ లేదు ఉత్తెరానికి జవాబు కూడా వ్రాయ రాయెను అనుకుంది పాపం ఆ అమా యకు రాయి ఏదో అగాంతో పోహోనున్నట్లు ఆమెకు తోచింది.

ఇంకో యే మాట వచ్చినా అందులో కాసులపేరే వచ్చేది ఎవరు మాట్లాడినా కాసులపేరే ఇక లతకు కన్ను తెరిచే కాసులపేరే, కన్ను మూస్తే కాసులపేరే కని పించెది. ఎవరు యేమీ మాట్లాడినా "కాసుల పేరు" అన్నట్లే వినిపించేగి లతకు

ఆ రాత్రి ఆయన అసలే మాట్లాడలేగు తనలో. పుకురించినా తనవైపు చూచి లేదు లతే పుకురించింది

"ఎంకుకండీ అంత కోపం!" "కోపం లేదు లాపం లేదు . . మా నాన్నతో నేను బ్రతుకలేకం డావున్నాను ఇలాంటి వ్యవసంబంసం చెకానంటు న్నాడు మీ నాన్న కాసులపేరు ఆమ్మ అప్పు తీర్చినట్లు తెలిసింది నీవు మీ వాళ్ళిం టికి వెళ్ళు. కాసులపేరు తెచ్చు వరకు రావోకు"

లతకు పట్టరాని గుఱుఖం వచ్చింది అలా యేగుస్తూనే పడుకుంది గంటలకొద్దీ అలా యెగుస్తున్నా "ఊరుకో" అనైనా అనలేదు రాఘవరావు. ఏమో, తనకంటే బంగారమే యొక్కవేమో అని ఆ యేగుపులోనే అను కుంది లత అంత ప్రేమ చూపించే భర్తని కూడా యిలా మర్చివేసిన ఆ బంగారానికి యెంతి విలవవుంటుందో అని ఆంకోళన పడ్డది. వుట్టింటికి వెళ్ళే, అది అంతత్వరగా మళ్ళీ కొనియిచ్చే తాహతు తన తండ్రికి లేదని ఆమెకు తెలుసును ముంగుకుపోతే గొయ్యి వనక్కిమాస్తే నుయ్యిఉన్నట్లు ఆమెకు తోచింది లోకం తెలియని ఆ శత్రు పునయ్యలో ఆంకోళన ఆవరించింది. అంతా అయోమయంగా ఉంది ఒక్కమారు తల యెత్తిచూచింది రాఘవరావు గాఢనిద్రలో వున్నాడు. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది

మామగారి గుట్టుమాత్రం వినిపిస్తోంది. మెల్లగా పక్కమించి లేచింది. ఏమీ చెయ్యాలో తెలియకండానే డెర్లలోకి వెళ్ళింది

తొంపు చప్పుకకు రాఘవరావుకు మెల కవ వచ్చింది తల యెత్తిచూచేసరికి లత మంచంమీద లేగు తలుపు తీసివుంది

"లతా!" అన్నాడు బిగరగా. "ఏమిటా!" అంది రుణమ్మ. ఇంతలో డెర్లలో నూజిలో "ఎవ్వి" ముచ్చెరి అయింది "లత!" అయినా రాఘవరావు డెర్లలోకి నూలిదగ్గరకు ఉరికాకు అక్కడినుంచే "నాన్నా! లత!" అని ఒక్క కేక వేశాడు. ★

మూక బదిరాంధ జీవి తాలలో వెలుగుబాటలు (27-వ పేజీ తరువాయి)

గును తమను చిన్నబుచ్చుతున్నారను బావము నాళ్ళకు కలుగుకుండా ఎదటివారు ప్రవర్తించవలసి ఉంటుంది మూకబభిగాం ధులయెడ ఇతరులు ప్రవర్తించవలసిన విధా నాలను గురించి శ్రీమతి జలియకోటింటు నాలుగు అధ్యాయాలను వైన చేర్చిన బడిన గ్రంథములో వ్రాసింది

"కొందరు మూకబభిరాంధులను చూడ గానే హేళన చేస్తారు, నాట్లు చిన్నబుచ్చు కొనేటట్లుగా ప్రవర్తించు, వాళ్ళకు తమ శక్తి తెలివితేటలున్న నె ఇంద్రియ పరిపూర్ణ కలిగిందిని భావనకాబోయి! ఇతరులు తమకు చేతనయినంతి సహాయము ఇటువంటివారికి చేయటమూ, వీరిపట్ల సానుకూతి చూపించ టమూ కర్తవ్యముగా భావించాలి అని వ్రాసింది

ప్రతి వ్యక్తికీ కనుపుండా ఆహారము, ఒంటనిండా ఒబ్బ, విద్యా వైఖరికముగా అభివృద్ధి చెందటానికి తగిన సుగుపాయూ లనూ కల్పించినెంివ బాంధ ప్రభుత్వము, మూకబభిరాంధుల అమృత యూరి కై విరివిగా కృషిచేసి నాళ్ళు శక్తి సాను ర్థాలను శేకసాధా గ్యానికి వినియోగపరచే సంలను వెక్కిరించుట పాపించాలి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఈ విషయ ములో తగినంతి కృషి జరిగేట్లు ప్రభు త్వము చూడాలి ప్రభుత్వము ఇచ్చిన సదవ కౌశాన్ని ప్రజలు చక్కగా వినియోగ పరచుకొంటే ప్రణాళికలవల్ల శేకసాధా గ్యము ఇనుముడిస్తుంది.

పంచతంత్రం బొమ్మల కథల వుస్తకం

మొదటి భాగం (మిత్రభేదం, మిత్రలాభం) కర్త: కీ. శే. విశ్వాత్మిల సరసింహమూర్తి వెల: రూ. 1-80 ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు

హకల్ బెరీవిన్ వెల: రూ. 2-0-0 లు. తపాల బుక్కు ప్రత్యేకం. ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు-1.